

Nå strømmer det på: Finlands innovasjonsfond advarer om at 5G-følgene ikke er undersøkt

Denne teksten ble først publisert som bloggpost på <http://einarflydal.com> den 13.03.2020

Det finske innovasjonsfondet - motsvarigheten til Innovasjon Norge - har nå avlevert en liten utredning som kommer med en advarsel om at risikobildet med 5G er uavklart og meget betenkelig - på finsk. Fondet understreker at forskningen på helse- miljø- og klimavirkningene av det som er nytt med 5G, er svært sparsom, men at den forskningen som fins, gir grunn til å tro at der er vesentlige problemer i vente. Den generelle forskningen på elektromagnetiske felt og helse forsterker dette bildet.

Utredningen anbefaler ganske enkelt full stans i beslutninger om utrulling inntil konsekvensene av teknologien er utredet skikkelig. Dette er det samme budskapet som kommer fra stadig flere, og som gir politikere kalde føtter over hele Europa.

Det er den polsk-finske strålebiologi-forskeren Dariusz Leszczynski som omtaler notatet på sin [blogg 10. mars](#). Ved å gjengi forfatterlisten viser han enkelt at disse forfatterne ikke kan anklages for å tilhøre en flokk aktivister med forutinntatte meninger. De er ubeskrevne blad, funksjonærer med høy faglig bakgrunn på andre felt, slik som forfatteren av de nye notatet fra EU-parlamentet som jeg omtalte i gårsdagens [bloggpost 12. mars 2020](#).

Vi står i en situasjon der alle som graver i sakene, forstår at 5G rulles ut fordi EU-byråkratiet ikke fungerer og bransjen konkurrerer koste hva det koste vil - som en maskin som har løpt løpsk for å sikre investeringene de er nødt til å ta for ikke å tape i konkurransen. Slik vi viser i detalj i 5G-boka (Flydal og Nordhagen 2019), har folk med tjenlige synspunkter for bransjen bemannet leveransekjeden bak grenseverdiene. Dette er folk med skylapper av ulike slag - faglige, etiske, økonomiske eller andre. De er villige til å lukke øyne og ører og hevde at de verken har sett, hørt eller blitt fortalt noe som berettiger strengere grenseverdier - til tross for at de daglig lett kunne få vite om ny forskning som forteller dem nettopp om slikt.

Hvordan får de det til på en slik måte at de kanskje kan tro på det selv? Jo, forklaringen er enkel. De ser en annen vei mens de hevder at de gjennomgår "all relevant forskning", noe som selvsagt ikke er sant. Og de stiller den strengeste formen for bevis: *at de selv skal overbevises om at det foreligger bevis på en spesifikk årsakskjede fra A til Å bak skaden. Og påvisningen skal skje med den nøyaktighet som fysikere kan oppnå i sine laboratorier der man kan undersøke én og én faktor om gangen.* Dette krever de, samtidig som de selv er knyttet til en stiftelse (ICNIRP) der man bare kan være med hvis man er lojal overfor slike beviskrav, som innebærer at bare oppvarmingskader tilfredsstiller beviskravene.

Slike strenge bevis fins ikke i biologien, og biologiens hårfine prosesser er for komplekse for slike overforenklede eksperimenter. Derfor har alle Europas grunnlover tatt føre-var-prinsippet inn for å beskytte befolkningen mot de fryktelige konsekvensene slik "mekanistisk" tenkning kan ha. I Norge står er prinsippet nedfelt i Grunnlovens paragraf 112.

Her må Nordens politikere og rettsstaten inn og komme i gang med ryddesjauen. Initiativene begynner nå å bygge seg opp. Snart fra aktivistorganisasjoner og interessegrupper som går til sak mot staten med utgangspunkt i Den europeiske menneskerettskonvensjonen og miljøkonvensjoner (Danmark og Nederland, med flere på gang), snart fra utredningsetater, og snart fra politikere som nølende foreslår en tenkepause (Sveits, Slovenia og en rekke andre).

I Finland skjedde det nå i form av et notat fra innovasjonsfondet, motsvarigheten til *Innovasjon Norge*. Men kan vi håpe på at det også kommer noen tanker derfra? For eksempel fordi noen politikere ber om en uhildet, balansert og uavhengig vurdering?

Det er ikke nok med at stadig flere politikere får kalde føtter. De må også rydde opp. Foranledningen i Finland var et ønske fra Samferdselsdepartementet (Journalnummer LVM045: 00/2019) om en uttalelse før man utlyser auksjon av 26 GHz-frekvensene, som er frekvenser i millimeterbåndet. Departementet gikk altså ikke til det finske strålevernet, STUK. For det ville vært helt unødvendig. Svaret derfra var jo lett å forutsi: *"Vi følger ICNIRP og WHO, og følger situasjonen. Vi ser ingen tegn til at det er grunn til å bekymre seg over mulige helsevirkninger."*

Det er bare å begynne å grave, og det er bare å begynne å etterspørre svar!

Einar Flydal, den 13. mars 2020

Referanser

Dariusz Leszczynski: Statement of Finland's Sitra on the 5G deployment, bloggpost 10.3.2020, <https://betweenrockandhardplace.wordpress.com/2020/03/10/statement-of-finlands-sitra-on-the-5g-deployment/>

Sitran lausunto 26 GHz taajuusalueen huutokaupasta, SITRA, <https://www.sitra.fi/artikkelit/sitran-lausunto-26-ghz-taajuusalueen-huutokaupasta/>

Einar Flydal og Else Nordhagen (red.): «5G og vår trådløse virkelighet – høyt spill med helse og miljø», Z-forlag. Med bidrag fra: Martin L. Pall / SCENIHR, EUkommisjonens vitenskapelige komité for tilsynekommende og nylig identifisert miljørelatert helserisiko / David Carpenter / Cindy Sage / Lennart Hardell / Bård-Rune Martinsen / Christian F. Jenssen. Mer omtale og bestilling: [HER](#), direkte fra Z-forlag, eller fra bokhandel.